

РЕШЕНИЕ

№ 22406

гр. София, 30.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4344** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Експрес Хранс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на
управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. В., чрез адв. К. М.
срещу Решение № 894 от 10.03.2025 г., постановено по АНД № 17744/2024 г. по описа на
Софийски районен съд, НО, 129-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23-
2400486/11.11.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на
основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 КТ, на „Експрес Хранс“ ЕООД за нарушение на чл. 61,
ал. 1 КТ е наложена имуществен асанкция в размер на 2000 лева, в частта относно размера на
наложената имуществена санкция, а именно – намалена от 2 000 лева на 1 500 лв.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и неправилност, поради допуснати
съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила на оспореното съдебно
решение, довели до ограничаване на процесуалните права на санкционираното лице. Излага
доводи, че направените от съда изводи са формирани при неизяснена фактическа обстановка и
неразкрита обективна истина. Счита, че решението на СРС е незаконосъобразно поради
неправилно приложени материално и процесуалноправни норми. Моли за отмяна на оспорваното
решение, както и на процесното наказателно постановление.

В с.з. редовно призован, касаторът се представлява от адв. П.. Същата поддържа жалбата и моли
за отмяна на НП.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“- С., чрез юрк. Г. в с.з. оспорва

жалбата, като счита същата за неоснователна. Счита оспорения съдебен акт за правилен и законосъобразен и моли същия да бъде потвърден. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че оспореното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

При извършена на 15.08.2024 г. проверка по спазване на трудовото законодателство контролни органи на Инспекция по труда на място в обект: заведение за бързо хранене, находящо се в [населено място], [улица], стопанисван от „Експрес Хранс“ ЕООД, е заварено лицето Р. Й. Д. да полага труд, а именно да приготвя храната на скарата. Същият попълнил декларация, в която собственоръчно попълнил, че работи на обекта като скараджия от 15.08.2024 г. с трудово възнаграждение 500 лв., с работно време от 08.00 часа до 14.30 часа, почивни дни събота и неделя и че няма сключен трудов договор.

При описание на тази фактическа обстановка за констатираното нарушение на 15.08.2024 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2400486/11.09.2024 г. от актосъставителя Ц. К. на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - С., в присъствието на свидетелката Б. Л. Т., съставен за извършено административно нарушение по чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-2400486/11.11.2024 г., от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3, вр. чл. 415в, ал. 2 КТ на „Експрес Хранс“ ЕООД, е била наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 КТ вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Изложената фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Ц. К. (актосъставител), Б. Т. (свидетел на съставянето на АУАН-а) и Р. Д. (лицето, заварено да полага труд по време на проверката), и на писмените доказателства: АУАН, НП, протокол за проверка, декларация от работник, трудов договор, справка от ИА ГИТ по ЕГН на лицето Р. Д. и заповед за компетентност. Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП е връчено надлежно на санкционираното лице. Заключил е, че от събраните по делото доказателства се установява, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение.

СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор е била законосъобразно ангажирана на основание чл. 414, ал. 3 КТ. Относно размера на наложената имуществена санкция, която е предвидена в размер от 1500 до 15000 лв., съдът е приел, че липсват изложени аргументи на административния орган за налагане на санкция, по-висока от минималната и липсва обществена опасност на нарушението, по-висока от обичайната, и по тези съображения е изменил санкцията от 2000 лв. на 1500 лв.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят, друг служител на Инспекция по труда, също и завареното лице, работещо на обекта без трудов договор, както и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл. 36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 от ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не пречатства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на дружеството-касатор е субсумирано под нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ договорът се сключва в писмена форма. Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ. Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства, според е бил въпросът дали към момента на проверката – 15.08.2024 г. Р. Д. е имал сключен трудов договор. Доколкото такъв не е представен на проверяващите в 11.15 часа, лицето е декларирало, че няма такъв. Последваща справка в регистъра на уведомленията удостоверява, че такъв е регистриран на 15.08.2024 г. СРС е приел, че договорът е сключен и подписан от лицето след момента на извършване на проверката, като е изложил подробни съображения за това. Настоящата инстанция ги споделя изцяло като аргументирани, последователни и съответни на събраните доказателства по делото.

Не е спорно, че Р. Д. е полагал труд на процесния търговски обект. В производството през въззивната инстанция е установено, че лицето е декларирало в писмена форма, че полага труд в полза на дружеството – касатор, без да е сключен трудов договор в писмена форма. В тази връзка е обоснован изводът на въззивния съд, че по делото е доказано по несъмнен начин наличие на фактическо трудово правоотношение между дружеството – касатор и Р. Д. към момента на извършване на проверката в обекта на 15.08.2024 г.

Отговорността на дружеството-касатор е обективна (безвиновна) и се носи на самостоятелно основание, в качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от КТ - юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение...). В случая, предприетите от контролните органи действия са изцяло в съответствие с приложимия материален закон и субектът на наложената санкция е определен законосъобразно.

Водим от изложеното, оценени в съвкупност, посочените данни сочат недвусмислено, че констатираното нарушение е такова по чл. 62, ал. 1 от КТ, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал.

1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, която е изменена в минималната, 1500 лв.

Предвид горното, обоснован е изводът, че административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор е била законосъобразно ангажирана на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, с оглед липса на по-висока обществена опасност на нарушението и обстоятелството, че в същия ден е сключен трудов договор.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 894 от 10.03.2025 г., постановено по АНД № 17744/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав,.

ОСЪЖДА „Експрес Хранс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. В., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сума в размер на 80 (осемдесет) лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.